Speyer, E. R. 1927. An important parasite of the greenhouse whitefly. – Bull. ent. res. 17:301–308.
– 1930. Biological control of the greenhouse whitefly. – Nature. 126(3191):1009–1010.
Tonnoir, A. L. 1937. The biological control of the greenhouse whitefly in Australia. – J. Counc. Scient. Ind. Res. Aust. 10:89–95.
Tsybulskaya, G. N., Chizhik, R. I. & Skatynskaya, E. N. 1975. (The protection of cucurbits under cover.) – Zashchita Rasteniy 5:25–26.
Tullgren, A. 1907. Über einige Arten der Familie Aleurodidae. – Arkiv för Zool. 3(26):1–18.
Vaishampayan, S. M., Waldbauer, G. R. & Kogan, M. 1975. Visual and olfactory responses in orientation to plants by the greenhouse whitefly. – Ent. exp. appl. 18:412–422.
Weber, H. 1931. Lebenweise und Umweltbeziehungen von Trialeurodes vaporariorum. – Z. Morph. Ökol. der Tiere. 23:575–753.
van de Veire, M., Nertveldt, L. & Aerts, J. 1974. The control of the greenhouse whitefly on gherkins with Insect Growth Regulators and insecticides. – Mededelingen Fakulteit Landbouw Wetenschappen, Gent 1974 39(3) No. 381.
Westwood, J. O. 1856. The new Aleyrodes of the greenhouse. – The Gardener's Chronicle. Dec. 27, 1856:852.
Wigglesworth, V. B. 1971. Insect Physiology. – Methuen & Co. Ltd.
Wilson, G. F. 1931. Biological control of the greenhouse whitefly. – The Gardener's Chronicle. 89:15–17.
Woets, J. & van Lenteren, J. C. 1976. The parasite-host relationship between Encarsia formosa and Trialeurodes vaporariorum. VI. The influence of the host plant on the greenhouse whitefly and its parasite. – Bulletin SROP 1976/4:151–164.

Recension

Novák, V., Hrozinka, F. & Starý, B. *Atlas of Insects Harmful to Forest Trees*. Vol. I. – Elsevier Scientific Publishing Company, Amsterdam, 1976. 125 sidor, 115 färgplanscher. Pris Hfl 80.

I ett land som vårt med stora skogsarealer är det viktigt att kunna känna igen de insekter som lever på träd, särskilt de som uppträder som skadedjur. I denna, den första av två volymer får vi möta de vanligaste skadeinsekterna på skogsträd. Boken är uppdelad i avsnitt som behandlar de biotoper eller växter, som insekterna uppträder på: plantskolor, olika tallar och granar, lärk, ek, bok, ask, alm, björk, lind, asp och al. Boken behandlar den europeiska faunan.

På 115 färgplanscher av utsökt kvalitet är ca hundratalet arter avbildade: det fullbildade stadiet (båda könen om de är olika), ägg, larv, puppa, kokong samt yttre och inre skador på växterna är avmålade, oftast i förstoring. Liknande detaljer och arter inom samma släkte har sammanförts på planscherna för att underlätta jämförelser.

I ett litet textstycke till varje plansch lämnas uppgift om storlek, biologi, utbredning, biotopval, fenologi, värdväxter och klimatbetingelser som kan framkalla extremt höga populationsnivåer.

Trots de detaljerade uppgifterna har jag funnit en del som saknas. Det hade varit värdefullt att få reda på familjetillhörigheten för de arter som omnämns, särskilt för småfjärilar och skalbaggar, som är två dominerande grupper. Storleksuppgifter saknas för flera bladlusarter. En stor brist är också att inga parasiter eller predatorer nämns och även att litteraturreferenser saknas helt, vilka hade varit av stort värde i en bok av detta slag. På några ställen har det latinska artnamnet inte kursiverats, vilket är störande, och på några planscher (speciellt 37 och 40) är förklaringarna felaktiga.

För den som direkt arbetar inom skogsnäringen eller på plantskolor eller undervisar om skogens skadeinsekter kan nog boken ha sitt intresse trots felaktigheterna.

Ulf Carlberg